

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5XCdo/63/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206291
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206291.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobkyne POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Pal'ko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp.zn. 3 C 199/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. mája 2014 sp.zn. 16 Co 899/2013, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 29. mája 2014 sp.zn. 16 Co 899/2013 odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) s poukazom na ustanovenie § 204 ods. 1 O.s.p.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu žalobkyňa podala na pošte 22. júla 2014 dovolanie dôvodiac, že odmietnutím odvolania ako oneskorene podaného odvolacím súdom, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané z dôvodu odovzdania podania odvolania v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s.r.o., ktorej predmetom je poskytovanie poštových služieb.

3. Podľa § 470 ods. 1 a 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana v spore (§ 427 ods. 1 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§429 ods. 1,2 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), skúmal, či sa jedná o účinný opravný prostriedok a po zistení, že tomu tak nie je, dovolanie žalobkyne ako neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

5. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C.s.p. stručne uvádza, že vzhľadom na to, že dovolaním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odvolanie odmietnuté a nejde o uznesenie, ktoré má znaky uznesenia uvedené v ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., bolo by dovolanie prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu prechádzalo malo niektorú z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Existencia takejto vady v dovolacom konaní nevyšla najavo.

6. S prihliadnutím na obsah dovolania žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). O prípad odňatia možnosti pred súdom konať išlo tiež vtedy, ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené (R 23/1994).

7. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že odmietnutím odvolania z dôvodu jeho oneskoreného podania, jej bolo odňaté právo konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), robí tak neopodstatnene.

8. Zo súdneho spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo zástupcovi žalobkyne doručené dňa 13. júna 2013 (č.l. 33a spisu). Posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol 28. jún 2013 (piatok), ako správne uviedol odvolací súd. Odtlačok podacej pečiatky Okresného súdu Revúca na odvolaní žalobkyne (č.l. 34 spisu) potvrdzuje, že súd prvej inštancie prevzal odvolanie 1. júla 2013 od toho, kto mu ho fyzicky doručil; deň takéhoto prevzatia ale nemusí byť vždy bez ďalšieho dňom totožným s dňom podania odvolania.

9. V dôsledku argumentácie žalobkyne spočívajúcej v odovzdaní odvolania doručovateľskej obchodnej spoločnosti v posledný deň lehoty na uplynutie odvolacej lehoty, neúplnosti dovolania a nejednoznačnosti údajov o predmetnej zásielke uvedených na doklade predloženom dovolateľkou, dovolací súd vytvoril žalobkyňi procesnú možnosť preukázania jej tvrdení o včasnom podaní odvolania ňou označenou doručovateľskou spoločnosťou (ReMax Courier Service, spol. s.r.o.). Žalobkyňa na výzvu súdu prvej inštancie nereagovala. Doručovateľská obchodná spoločnosť síce na výzvu súdu reagovala, avšak nepotvrdila, či obsahom zásielky k prepravnému listu č. 1551530943 bolo predmetné odvolanie, iba predložila listinu označenú ako „aktuálny stav zásielky č. 14452716“, z obsahu ktorého nevyplývala súdom požadovaná skutočnosť.

10. Najvyšší súd má za to, že doručenie resp. odovzdanie písomnosti súdu ktorýmkoľvek zvoleným spôsobom musí byť za každých okolností hodnoverným spôsobom preukázané, že k tomuto odovzdaniu resp. doručeniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, hoci strana sporu tvrdí, že bolo odovzdané subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov zverejnenému Poštovým regulačným úradom v Registri poštových podnikov, súd stranu sporu vyzve, aby svoje tvrdenie preukázal. Ak strana na túto výzvu nereaguje, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu. Vzhľadom na to, že žalobkyňa hodnoverným spôsobom nepreukázala svoje tvrdenia o podaní odvolania na prepravu v rámci odvolacej lehoty, odvolací súd pri svojom závere o oneskorené podanom odvolaní správne vychádzal z dátumu uvedeného na pečiatke podateľne okresného súdu, ktorou bolo odvolanie opatrené, ako z jediného hodnoverného dokladu o dátume jeho doručenia. V dôsledku toho dospel dovolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 237 O.s.p., ani z ustanovenia § 239 O.s.p., dovolanie teda smeruje proti takému

rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.